

Het voorlichten van bedrijven over maatschappelijk verantwoord ondernemen op basis van de OESO-richtlijnen is een belangrijke taak van de overheid, als onderdeel van de [doordachte mix](#) van beleidsmaatregelen. De overheid heeft daartoe een IMVO-steunpunt aangekondigd en de RVO bereid gevonden om de ontwikkeling en uitvoering op zich te nemen. In dit document zet het MVO Platform de belangrijkste aandachtspunten op een rij.

De toegevoegde waarde van een IMVO-steunpunt hangt nauw samen met andere instrumenten die op dit moment nog in ontwikkeling zijn, waaronder IMVO-wetgeving en het beleid voor sectorale samenwerking. Het is belangrijk dat deze instrumenten complementair worden en dat uiteindelijk alle bedrijven de OESO-richtlijnen gaan naleven. Het is de overheid zelf die een leidende, normerende en kwaliteitsbewakende rol dient in te nemen met betrekking tot de verwachtingen richting bedrijven – ook als het gaat om voorlichting. Dan kan het steunpunt daarop leunen en voortborduren. Het MVO Platform stelt daarnaast voor om de effectiviteit van een IMVO-steunpunt jaarlijks te evalueren en daarbij het maatschappelijk middenveld op transparante wijze te betrekken.

Het steunpunt draagt een heldere boodschap uit richting bedrijven

Het IMVO-steunpunt dient de OESO-richtlijnen voor multinationale ondernemingen en de UNGP's als leidende principes te nemen. [Alle zes de stappen van due diligence](#) worden bij bedrijven onder de aandacht gebracht. Om zoveel mogelijk bedrijven proactief en reactief van de juiste informatie te voorzien is er voldoende actuele kennis, capaciteit en budget nodig bij het steunpunt. Belangrijk hierbij is dat het steunpunt bewustwording creëert over onderwerpen die vaak onderbelicht blijven, zoals voorwaardenscheppende arbeidsrechten, gender en toegang tot remedie. Er wordt voortgebouwd op bestaande kennis, tools, handreikingen en richtlijnen, die onder andere zijn ontwikkeld binnen het IMVO-convenantenbeleid of de projecten die zijn gesteund door het Fonds Bestrijding Kinderarbeid. Daarnaast ontwikkelt het steunpunt een gerichte aanpak om het peloton (bedrijven waar IMVO nog grotendeels onbekend is) te bereiken en voorziet het in informatie die past bij de aard en grootte van deze bedrijven.

Het steunpunt stimuleert stakeholderbetrokkenheid bij het due diligence-proces van bedrijven

Stakeholderbetrokkenheid is een essentieel onderdeel van due diligence, zoals vastgelegd in de OESO-richtlijnen en de UNGP's. Het steunpunt dient een advies- en makelaarsrol te spelen om bedrijven in dit proces te ondersteunen, bijvoorbeeld door bedrijven te adviseren over hoe betekenisvolle stakeholderbetrokkenheid te organiseren bij het hele due diligence-proces en door hen in contact te brengen met Nederlandse en lokale ngo's en vakbonden. Het maatschappelijk middenveld in Nederland is groot en divers, met elk hun [eigen rol](#) en expertise. Deze organisaties hebben kennis van risico's in internationale ketens in verschillende sectoren en landen en kunnen als intermediair optreden naar belanghebbenden in de hele keten (zonder dat dit bedrijven ontslaat om ook zelf, of via toeleveranciers, stakeholders te betrekken). Het is belangrijk dat het IMVO-steunpunt een actueel overzicht heeft van relevante Nederlandse en internationale maatschappelijke organisaties, vakbonden en multistakeholderinitiatieven. Goed inzicht in wat deze organisaties voor bedrijven kunnen betekenen (en wat niet) bij complexe vraagstukken is cruciaal om bedrijven en maatschappelijke organisaties op een effectieve wijze met elkaar in contact te brengen.

Het steunpunt acteert in goede samenhang met het NCP en de toekomstige toezichthouder

De overheid communiceert via diverse beleidsinstrumenten en loketten en vanuit verschillende ministeries over maatschappelijk verantwoord ondernemen met het bedrijfsleven. Het is van belang dat deze boodschap goed is geïntegreerd in de diverse overheidsgeledingen en dat verschillende instrumenten en loketten met elkaar afstemmen.¹ Het Nationaal Contact Punt (NCP) van de OESO-richtlijnen heeft ook een voorlichtende taak – waar het steunpunt samenwerking kan zoeken. Het NCP moet echter wel haar huidige rol als bemiddelaar bij klachten kunnen spelen – voldoende budget en capaciteit is ook hier een aandachtspunt. Voorlichting van bedrijven wordt straks ook een taak van de [toezichthouder op IMVO-wetgeving](#). De toezichthouder zorgt voor informatie hoe bedrijven hun wettelijke plicht dienen in te vullen en maakt duidelijk waar bedrijven terecht kunnen voor verdere verdieping. Het MVO Platform benadrukt het belang van een goede afstemming tussen het IMVO-steunpunt en de toezichthouder, zodat adviezen en informatie goed op elkaar aansluiten. Tegelijkertijd is het belangrijk dat er straks een duidelijke scheiding komt tussen beide actoren, waarbij de toezichthouder tot een onafhankelijke beoordeling van bedrijven kan komen. Ook moet helder zijn wat de (juridische) status wordt van adviezen van het steunpunt, in relatie tot het voldoen aan de wet.

¹ De SER, loketten voor financiële steun (zoals het Fonds Verantwoord Ondernemen, het Fonds Bestrijding Kinderarbeid en het nieuwe financieringsinstrument voor sectorale samenwerking, de MVO-Risicochecker en informatiepunten voor overheidsinkopers hebben allemaal waardevolle aanvullende rollen te spelen in de voorlichting richting bedrijven.